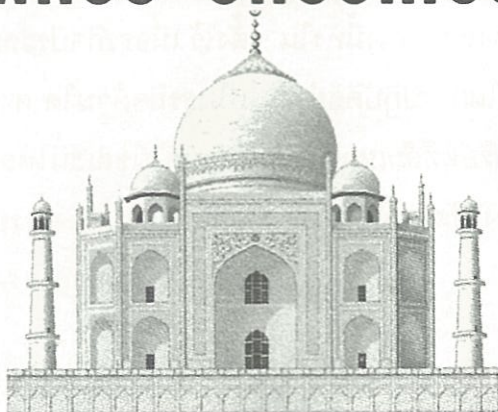

ธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์

อาชีพทอง ปักอองเทียวกไทย

* ชมชื่น มัณยารมย์

ค่านิยมของคนไทยเท่าที่ผ่านมา มักเห็นว่าสิ่งต่าง ๆ ของต่างประเทศเป็นสิ่งที่ดีกว่าของภายในประเทศ ทำให้เงินตราไหลออกไปนอกประเทศเป็นจำนวนมากโดยไม่จำเป็น คนไทยเหล่านั้นลืมหันมามองสิ่งที่ดีงามที่มีอยู่ในเมืองไทย ซึ่งเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของตน

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีอารยธรรมและวัฒนธรรมอันดีงามมาเป็นเวลากว่า ๒๐๐ ปี มีปูชนียสถานอันเก่าแก่มาก

มายให้คนไทยได้ภูมิใจและชื่นชม มีสถานที่ท่องเที่ยวอันสวยงามสำหรับไปพักผ่อนหย่อนใจอยู่หลายแห่ง แต่คนไทยบางกลุ่มกลับไม่สนใจ ยังคงชื่นชมว่าสิ่งต่าง ๆ ในต่างประเทศดีกว่าของไทย ผู้เขียนจึงใคร่ขอวิงวอนบรรดาท่านผู้อ่านที่อยู่ในกลุ่มของคนไทยประเภทนี้ ได้โปรดหันมามองเมืองไทยของท่านเกิด แล้วท่านจะเห็นว่าเมืองไทยนั้นวิเศษสุดกว่าประเทศอื่น ๆ

ในยุคภาวะเศรษฐกิจค่าเงินบาท

ลอยตัวนี้ ทำให้เศรษฐกิจของไทยทรุดตัวลงหนักมาก แทนจะบริหารประเทศกันไปไม่รอด เพราะมีเงินทุนหมุนเวียนอยู่ในประเทศน้อยมาก สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้เศรษฐกิจของไทยอ่อนตัวลงเช่นนี้ ก็เนื่องมาจากมีเงินไทยไหลออกไปนอกประเทศมากเกินไปจนสมควร ไม่ได้สัดส่วนสมดุลกับเงินที่ไหลเข้าประเทศ จนทำให้รัฐบาลต้องทำทุกวิถีทางเพื่อให้มีเงินไหลเข้าประเทศมาก ๆ ไม่ว่าจะเป็นการกู้เงินจากสถาบันเงินระหว่างประเทศ (I.M.F.) หรือติดต่อให้ต่างชาติมาลงทุนในไทย แม้กระทั่งกำหนดให้ปี พ.ศ.๒๕๔๑ จนถึงปี พ.ศ.๒๕๔๒ เป็นปีมหัศจรรย์ท่องเที่ยวไทย (Amazing Thailand) เพื่อให้ชาวต่างชาติมาท่องเที่ยวในประเทศไทย จะได้มีเงินทุนหมุนเวียนในประเทศเพิ่มมากขึ้น

การแก้ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำในขณะนี้ แม้รัฐบาลไทยจะดำเนินการด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามที่กล่าวมาแล้วก็ตาม ไม่อาจทำให้เศรษฐกิจฟื้นตัวเข้าสู่ภาวะปกติได้ดังเดิม ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะในภาคเอกชนได้รับผลกระทบรุนแรงถึงขนาดต้องเลิกกิจการหรือล้มละลายกันไปเลย หรือหากจะให้ธุรกิจอยู่รอดก็ต้องลดค่าใช้จ่ายลงให้มากที่สุด และแน่นอนค่าใช้จ่ายที่สามารถลดลงได้ทันทีอย่างรวดเร็ว ก็

คือเงินเดือนของพนักงานนั่นเอง ทำให้บริษัทห้างร้านต่าง ๆ มีการปลดออก ให้ออก หรือให้สมัครลาออกจากการเป็นพนักงานขององค์กรตนมากมาย ทำให้มีคนตกงานอยู่ดาษดื่น แม้ในภาครัฐก็ได้รับผลกระทบกระเทือนเช่นกัน ข้าราชการที่มีตำแหน่งทางบริหาร ก็ถูกลดเงินประจำตำแหน่ง หรือที่ไม่มีตำแหน่งก็จะได้เงินเดือนล่าช้ากว่ากำหนดมาก ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวนี้เป็นที่ห่วงเกรงของคนไทยโดยทั่วไปว่า สถิติอาชญากรรมในไทยช่วงเวลานี้มีแนวโน้มว่าจะสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว

ในภาวะเศรษฐกิจเช่นนี้ นอกจากต้องช่วยกันประหยัดและอดออมแล้ว จะต้องหารายได้ด้วยด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อย่าคิดเพียงอารมณ์ชั่ววูบเพื่อให้ได้เงินทองหรือทรัพย์สินมาเลี้ยงปากท้องและครอบครัว ด้วยการกระทำที่ผิดกฎหมาย ยังมีอาชีพอิสระอีกมากมายและเป็นอาชีพที่สุจริตที่สามารถทำได้ และทำอย่างภาคภูมิใจด้วย ผู้เขียนจึงใคร่ขอแนะนำท่านผู้ที่ตกงาน หรือผู้ที่ต้องการรายได้เสริมให้ลองหันมาทำงานด้านธุรกิจท่องเที่ยวกันดู เพราะปีนี้เป็นปี Amazing Thailand จะมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ไปท่องเที่ยวทั่วไทยจำนวนมากเป็นพิเศษ น่าจะทำให้ท่านมีรายได้จากการประกอบธุรกิจด้านนี้

มากพอสมควร

อาชีพธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ไม่ใช่อาชีพที่ทำยากอย่างบางท่านคิด แม้ท่านไม่มีความรู้เลยเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวว่ามีที่ที่น่าเที่ยวที่ใดบ้าง และสถานที่เที่ยวแต่ละแห่งมีความสำคัญหรือความเป็นมาอย่างไรบ้างก็ตาม ข้อมูลเหล่านี้ท่านสามารถสอบถามจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ ซึ่งยินดีให้ข้อมูลแก่ท่านเสมอ แต่สิ่งสำคัญที่อยากจะแนะนำให้ท่านทราบเกี่ยวกับการทำอาชีพธุรกิจท่องเที่ยวก็คือ การนำเที่ยวที่ดี การเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี มีกฎหมายควบคุมการประกอบธุรกิจด้านนี้อยู่คือ "พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕" ซึ่งกำหนดไว้ว่าผู้ที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ดี หรือผู้ที่จะเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี ต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจ หรือประกอบอาชีพนี้จากทางราชการก่อน เมื่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ได้รับใบอนุญาตแล้ว ก็สามารถดำเนินธุรกิจหรืออาชีพดังกล่าวนี้ได้ ถ้าท่านทำไปโดยไม่ได้ขออนุญาตหรือขอแล้วแต่ทางการไม่อนุญาตแล้วท่านทำอาชีพนี้ไปโดยพลการ ท่านจะมีความผิดตามกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งมีโทษปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๕๐๐,๐๐๐ บาท และปรับอีกวันละ ๑,๐๐๐ บาท ตลอดเวลาที่

ยังฝ่าฝืนอยู่ (มาตรา ๕๙) อ่านถึงตรงนี้ท่านผู้อ่านคงใจเสีย และต่อว่าผู้เขียนว่า ไหนบอกว่าไม่ใช่อาชีพที่ทำยาก แต่ทำไมถึงมีโทษที่รุนแรงนัก และเป็นโทษทางอาญาด้วย ท่านอย่าเพิ่งตกใจ การที่พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ฉบับนี้ กำหนดการฝ่าฝืนเป็นความผิดอาญาดังนั้น เนื่องจากรัฐประสงค์ที่จะป้องปรามและควบคุมผู้ที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ซึ่งปัจจุบันนี้ได้ประกอบอาชีพกันมาก และบางรายก็อาศัยอาชีพนี้ประกอบอาชญากรรมกับนักท่องเที่ยว หรือก่อความเสียหายให้แก่นักท่องเที่ยว โดยนักท่องเที่ยวไม่สามารถจะหาผู้ใดมาชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นได้ รัฐจึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการใน การคุ้มครองนักท่องเที่ยว และกำหนดมาตรฐานของการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ขึ้น เพื่อให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและเพื่อประโยชน์ของบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเพื่อประโยชน์แก่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยด้วย เมื่อท่านทราบเช่นนี้แล้ว ท่านคงอยากทราบต่อไปว่า แล้วการประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์นั้นจะต้องทำอย่างไรบ้างถึงจะทำได้อย่างสบายใจ และราบรื่นไม่ผิดกฎหมาย ผู้เขียนจึงใคร่ขอนำข้อกำหนดต่าง ๆ ที่มีอยู่ในพระราช

บัญญัตินี้เฉพาะที่สำคัญบางประการ
มากล่าวให้ทราบดังนี้ คือ

ผู้ที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการ
ท่องเที่ยว นั้น สามารถทำได้ ๒ รูปแบบคือ

๑. เป็น "ผู้ประกอบการธุรกิจนำ
เที่ยว" คือเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ประ-
กอบธุรกิจเกี่ยวกับการจัด หรือการให้บริการ
หรือการอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับการ
เดินทางสถานที่พัก อาหาร ทักษนาจร และ
หรือมัคคุเทศก์ให้แก่นักท่องเที่ยว (มาตรา ๓
วรรคแรกประกอบกับวรรคสอง) ซึ่งผู้ประ-
กอบธุรกิจนำเที่ยวนี้นี้สามารถเป็นได้ทั้งบุค-
คละธรรมดาและนิติบุคคล เว้นแต่ในส่วนทำ
หน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ นิติบุคคลจะทำได้
(มาตรา ๑๕ และมาตรา ๔๐)

๒. เป็น "มัคคุเทศก์" คือ เป็นผู้
นำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ และให้
ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานที่หรือ
บุคคล โดยได้รับค่าตอบแทน (มาตรา ๓
วรรคห้า) ผู้ที่จะเป็นมัคคุเทศก์นั้นกฎหมาย
ให้เฉพาะแก่บุคคลธรรมดาเท่านั้น (มาตรา
๔๐)

เมื่อท่านทราบแล้วว่าธุรกิจนำเที่ยว
นี้สามารถทำได้สองแบบ ท่านก็พิจารณา
ว่าจะทำรูปแบบใด หากจะเป็นผู้ให้บริการ
เกี่ยวกับการเดินทาง จัดหาสถานที่พัก จัด
หาอาหาร ตลอดจนพานักท่องเที่ยวทัศน

จร ก็ขออนุญาตเป็นแบบผู้ประกอบการธุรกิจนำ
เที่ยว หรือหากจะเป็นเพียงผู้นำนักท่องเที่ยว
ไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ และให้ความรู้
แก่นักท่องเที่ยวเท่านั้น ก็ขออนุญาตเป็น
แบบมัคคุเทศก์ แต่หากจะเป็นทั้งผู้ให้บริการ
ความสะดวกสบายต่างๆ ในการท่องเที่ยว
แก่นักท่องเที่ยว และเป็นผู้นำเที่ยวด้วย ก็
ควรขออนุญาตเป็นทั้งผู้ประกอบการธุรกิจนำ
เที่ยว และเป็นมัคคุเทศก์ด้วย

ในการขออนุญาตเป็นผู้ประกอบ
ธุรกิจนำเที่ยว หรือเป็นมัคคุเทศก์นั้น ผู้ขอ
ต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายฉบับนี้
กำหนดไว้ คือ

กรณีขอใบอนุญาตเป็นผู้
ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ผู้ขอรับใบ
อนุญาตจะต้องมีคุณสมบัติ ตามมาตรา
๑๕ ดังนี้ คือ

กรณีเป็นบุคคลธรรมดาขอ
อนุญาต ผู้ขอต้อง

๑. มีสัญชาติไทย
๒. มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
๓. มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

๔. ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

๕. ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ หรือ
คนเสมือนไร้ความสามารถ

๖. ไม่เคยได้รับโทษจำคุก โดยคำ

พิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๗. ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

๘. ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต แต่ถ้าเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต้องถูกเพิกถอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี

กรณีเป็นนิติบุคคลขอใบอนุญาต
ผู้ขอต้อง

๑. เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนตามกฎหมายไทย

๒. มีสำนักงานอยู่ในราชอาณาจักรไทย

๓. ในกรณีเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนทุนของห้างนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ต้องเป็นของหุ้นส่วนที่เป็นบุคคลธรรมดาและมีสัญชาติไทย และหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการต้องมีสัญชาติไทย

๔. ในกรณีเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดทั้งหมด ต้องมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ต้องเป็นของหุ้นส่วนที่เป็นบุคคลธรรมดาและมีสัญชาติไทย

๕. ในกรณีเป็นบริษัทจำกัด กรรมการบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งต้อง มี

สัญชาติไทย และทุนของบริษัทนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๑ ต้องเป็นของบุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และบริษัทนั้นจะต้องไม่มีข้อบังคับอนุญาตให้ออกใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ

๖. หุ้นส่วนผู้จัดการหรือกรรมการผู้จัดการนิติบุคคลดังกล่าว ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายเป็นบุคคลธรรมดาขอใบอนุญาตดังที่กล่าวมาข้างต้น

๗. ไม่เป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

๘. ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต แต่ถ้าเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต้องถูกเพิกถอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี

กรณีขอใบอนุญาตเป็นภาคพิเศษ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๐ ดังนี้ คือ

๑. มีสัญชาติไทย

๒. มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

๓. เป็นผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสือรับรอง ว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชาภาคพิเศษตามหลักสูตรที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและภาคพิเศษรับรอง

๔. ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หรือติดยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นโรคติดต่อที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและภาคพิเศษ

กำหนด

๕. ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

๖. ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๗. ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

๘. ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ แต่ถ้าเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต้องถูกเพิกถอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี

การยื่นขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือเป็นมัคคุเทศก์นี้ ให้ยื่นคำขอที่สำนักทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ในสังกัดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งมีสำนักงานตั้งอยู่ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดบางจังหวัด เช่น จังหวัดเชียงใหม่ ภูเก็ต สงขลา และจังหวัดนครราชสีมา เป็นต้น เมื่อยื่นขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนแล้ว นายทะเบียนจะมีหนังสือแจ้งการออกหรือไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต (มาตรา ๑๗ วรรคแรก และมาตรา ๔๑ วรรคสอง) ถ้า

นายทะเบียนแจ้งว่าไม่ออกใบอนุญาตให้ท่านก็ไม่มีสิทธิประกอบการนำเที่ยวหรือเป็นมัคคุเทศก์ในขณะนั้นได้ แต่ท่านสามารถที่จะอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนที่ไม่ออกใบอนุญาตให้ นั้น ต่อคณะกรรมการ การธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่ออกใบอนุญาต เมื่อคณะกรรมการได้รับคำอุทธรณ์ดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยเป็นอย่างไร คำวินิจฉัยของคณะกรรมการนั้นจะเป็นที่สุด (มาตรา ๓๑ และมาตรา ๔๔) คือ ผลการขอรับใบอนุญาตจะยุติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการนั่นเอง

แต่ถ้านายทะเบียนแจ้งว่าออกใบอนุญาตให้ ในกรณีขอเป็นผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ให้ผู้ขอใบอนุญาตนั้นไปรับใบอนุญาตจากนายทะเบียนภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง พร้อมกับนำเงินสดหรือหนังสือค้ำประกันของธนาคาร หรือพันธบัตรรัฐบาลไทย หรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจ ที่รัฐบาลไทยค้ำประกันเงินต้นและดอกเบี้ย อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันมาวางเป็นหลักประกันต่อ ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยว ที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมีอยู่กับนักท่องเที่ยว

เที่ยว เป็นจำนวนเงินประกันตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๘) แต่ถ้าเป็นกรณีขอเป็นมัคคุเทศก์ ให้ผู้นั้นไปรับใบอนุญาตจากนายทะเบียนภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาต ในวันไปรับใบอนุญาตนั้น ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้รับมอบเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ที่ได้รับอนุญาตแล้วพร้อมกับใบอนุญาตจากนายทะเบียน (มาตรา ๔๑ วรรค สี่)

ในกรณีที่นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นขอรับใบอนุญาตทราบว่าจะออกใบอนุญาตให้แล้วนั้น หากผู้นั้นไม่ไปขอรับใบอนุญาตภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน โดยไม่แจ้งเหตุผลหรือเหตุขัดข้องให้นายทะเบียนทราบ นายทะเบียนมีอำนาจยกเลิกการออกใบอนุญาตนั้นได้ ทั้งกรณีขอเป็นผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและขอเป็นมัคคุเทศก์ (มาตรา ๑๗ วรรคสอง และมาตรา ๔๑ วรรคท้าย) ดังนั้น หากท่านได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียนว่าออกใบอนุญาตให้แล้ว ขอให้ท่านรีบไปขอรับใบอนุญาตและดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดแล้วแต่กรณีให้เรียบร้อยโดยเร็ว ท่านจะได้มีอาชีพและรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ดังใจ อีกทั้งถูกต้องตามกฎหมายด้วย

เมื่อท่านได้รับใบอนุญาตมาแล้ว ในกรณีขอประกอบธุรกิจนำเที่ยว ท่านต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ระบุไว้ในใบอนุญาต (มาตรา ๓๗ วรรคแรก) ส่วนในกรณีขอเป็นมัคคุเทศก์ ท่านต้องพกใบอนุญาตติดตัวอยู่ตลอดเวลาในขณะปฏิบัติหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ (มาตรา ๔๒ วรรคแรก) เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอตรวจสอบได้ทุกเวลา เท่านั้นที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ได้อย่างสบายใจ

พึงระวังด้วยว่าใบอนุญาตที่ได้รับมานั้นมีอายุเพียง ๒ ปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นใบอนุญาตผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ก็ตาม (มาตรา ๒๘ และมาตรา ๔๓) ดังนั้นก่อนที่จะครบ ๒ ปี ท่านต้องรีบขอต่อใบอนุญาตด้วย และต้องขอต่ออายุก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ มิฉะนั้นจะต้องเลิกประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ ตั้งแต่วันสิ้นอายุ พร้อมกับส่งคืนใบอนุญาตและเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ให้แก่นายทะเบียนภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ (มาตรา ๒๘ วรรคสี่ และมาตรา ๔๓ วรรคท้าย) หากท่านไม่เลิกประกอบกิจการนำเที่ยวหรือเลิกเป็นมัคคุเทศก์ อีกทั้งไม่ส่งคืนใบอนุญาตและเครื่องหมายแล้ว ท่านจะต้อง

ถูกปรับ

อีกประการหนึ่งที่สำคัญ คือ ท่านต้องประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยว หรือเป็นมัคคุเทศก์ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตต่อนักท่องเที่ยว และปฏิบัติตามข้อตกลงที่มีต่อนักท่องเที่ยวอย่างเคร่งครัด และยิ่งหากเป็นมัคคุเทศก์ท่านต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์ตามที่กฎหมายกำหนด เช่น เกี่ยวกับการแต่งกาย การมีมรรยาทและการประพฤติ ปฏิบัติของมัคคุเทศก์ต่อนักท่องเที่ยว การติดเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ที่ได้รับใบอนุญาตตลอดเวลาขณะปฏิบัติหน้าที่ การพกใบอนุญาตติดตัวอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ (มาตรา ๔๒ วรรคแรก) เป็นต้น หากท่านไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวนี้ หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมดูแลเกี่ยวกับธุรกิจนำเข้าเที่ยวและมัคคุเทศก์แล้ว ท่านอาจถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ (มาตรา ๓๒, ๓๓, ๔๕ และมาตรา ๔๖) หากถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวนั้นต่อคณะกรรมการธุรกิจนำเข้าเที่ยวและมัคคุเทศก์ได้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่

ทราบคำสั่ง เมื่อคณะกรรมการได้รับอุทธรณ์แล้วมีคำวินิจฉัยเป็นอย่างใดก็ต้องถือตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ การนั้นเป็นที่ยุติ (มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๘)

แม้คณะกรรมการจะมีคำวินิจฉัยยืนตามคำสั่งของนายทะเบียน ให้พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตก็ตาม ท่านไม่ต้องตกใจ เพราะคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น มีกำหนดพักใช้ได้ไม่เกิน ๖ เดือนในแต่ละครั้งที่ถูกสั่งพักใช้ (มาตรา ๓๒ วรรคสอง และมาตรา ๔๕ วรรคสอง) เมื่อหลัง ๖ เดือนแล้วหรือหลังจากกำหนดเวลาที่ถูกสั่งพักซึ่งอาจน้อยกว่า ๖ เดือน ตามที่นายทะเบียนกำหนดผ่านพ้นไป ท่านก็สามารถประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวหรือมัคคุเทศก์ได้ต่อไป แต่ต่อไปต้องระวังให้ดี ถ้าผิดพลาดอีกอาจถูกเพิกถอนใบอนุญาตได้ ส่วนกรณีถูกเพิกถอนใบอนุญาตนั้นก็ไม่ค่อยน่ากลัวเท่าใดนัก ท่านอาจกลับมาประกอบธุรกิจนำเข้าเที่ยวและมัคคุเทศก์ใหม่ได้อีกเมื่อพ้น ๓ ปี ไปแล้ว นับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต โดยท่านต้องดำเนินการขอรับใบอนุญาตใหม่เหมือนตอนขอรับใบอนุญาตครั้งแรก (มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๐ (๘)) แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น หากมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด มีความซื่อสัตย์ และประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบที่นายทะเบียนสั่งและที่กฎหมาย

กำหนดไว้แล้ว ท่านก็ไม่มีวันที่จะถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตแน่นอน

ดังนั้น เมื่อท่านได้รับใบอนุญาตแล้ว ท่านต้องระวังรักษาใบอนุญาตให้ดีอย่าประพฤติปฏิบัตินอกหล่นนอกทาง จนถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตเสียก่อนละ แต่แม้ท่านปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยวอย่างดี บริการด้วยไมตรีจิต ไม่ประพฤตินอกหล่นนอกทางก็ตาม ก็อาจมีเหตุทำให้ใบอนุญาตของท่านเกิดหายไป หรือชำรุด หรือถูกทำลายไป ก็เป็นได้ ถ้าเกิดเหตุเช่นนี้ขึ้น ในกรณีที่ท่านเป็นผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ท่านต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลาย (มาตรา ๓๗ วรรคสอง) แต่ถ้าท่านเป็นมัคคุเทศก์ ท่านต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ชำรุด

หรือถูกทำลาย (มาตรา ๔๒ วรรคสอง) และเมื่อนายทะเบียนออกใบแทนใบอนุญาตให้แล้ว ท่านก็ใช้ใบแทนใบอนุญาตนั้นได้เสมือนเป็นใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวและเป็นมัคคุเทศก์ที่ได้รับอนุญาตแล้วเหมือนเดิม ท่านสามารถดำเนินงานได้ต่อไปจนกว่าใบแทนใบอนุญาตนั้นจะหมดอายุ

ตามทีกล่าวนี้นี้ ผู้เขียนหวังว่าท่านผู้อ่านคงได้รับประโยชน์บ้างพอสมควร ผู้เขียนไม่อาจกล่าวถึงรายละเอียดอื่น ๆ ได้มากกว่านี้ ด้วยผู้เขียนมีเวลาจำกัดอันน้อยนิด จึงได้แต่แนะนำสารสำคัญบางประการมาให้ท่านผู้อ่านได้ทราบ เกี่ยวกับการทำธุรกิจนำเที่ยวและการเป็นมัคคุเทศก์ มาพอสมควรเท่านี้ เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาหาอาชีพใหม่ หรือหาอาชีพเสริมของท่าน ซึ่งทำได้ง่าย ๆ ไม่มีพิธีตรองอะไรมากนัก อีกทั้งยังเป็นอาชีพทองที่ทำรายได้ดีอีกด้วยในปี Amazing Thailand นี้ □□

บรรณานุกรม

พรสวรรค์ เพชรแดง พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ กรุงเทพฯ :

ฟิลิกส์เซ็นเตอร์, ๒๕๓๕.